

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Έκ τής άνεκδότου συλλογής τής διδος ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ

ΜΙΑ φορά κ' έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μία βασίλισσα που δεν έκαναν παιδιά. Μία μέρα εκεί που ο βασιλιάς και η βασίλισσα εκαθόντουσαν στο τραπέζι κ' έτρωγαν πιλάφι, παρουσιάστηκε ένας ζητιάνος και τους γύριψε λίγο φαί. Ο βασιλιάς του έδωσε τότε μία κουταλιά πιλάφι. Άλλα καθώς του τόνιζε, το πιλάφι χύθηκε κάτω και ο βασιλιάς πήγε να του δώσει μία δεύτερη κουταλιά. Κι' αυτή όμως χύθηκε κάτω. Τότε του είπε ο ζητιάνος :

— "Άσε, βασιλιά μου, μη μου δίνεις, γιατί έτσι όπως πάμε θα σάς κάνω σήμερα να μη φάτε.

— "Όχι, λέει ο βασιλιάς, θά φας. Και τόν έβαλε στο τραπέζι και του έδωσε να φάη. Σάν έφαγε ο ζητιάνος τους λέει :

— Τι θέλετε να σάς κάνω γι' αυτό που μου κάνατε ;
— "Άμ τι μπορείς εσύ ένας ζητιάνος να κάνης σ' εμάς ; Έμεις δεν έχουμε παιδιά και παρακαλούμε τόν Θεό να μās δώση ένα και δεν μās δίνει, δοξασμένο νάνε τ'ονομά του. Και θά μās δώσης εσύ ;

— Έγώ είμαι ο άφέντης ο Χριστός και μπορώ να σάς κάνω δτι θέλετε, τους είπε τότε ο Ζητιάνος. Κ' έχω ντυθεί Ζητιάνος γιά να ιδώ ποιοι άνθρωποι είνε καλοί. Λοιτόν θά σάς δώσω ένα παιδάκι άν μου χρίσετε μη έκκλησία. Και τόν παιδί αυτό θά μπορηί να κάνη δτι θέλει μόλις παρακαλέσει τόν Θεό.

Τά είπε αυτά και χάθηκε από μπρός τους. Πέρασε ένας χρόνος και η βασίλισσα γέννησε ένα κοριτσάκι τόσο όμορφο, μά τόσο όμορφο που δεν είχε ζαναγίνα άλλο σάν κ' αυτό. Τήν έκκλησιά όμως ο βασιλιάς δεν τήν έχτιζε και κάθε μέρα η βασίλισσα του έλεγε :

— Άντρα μου, χρίσε τήν έκκλησιά που έταξες στο Χριστό. Πέρασε τόσος καιρός και δεν τήν κάναμε Θά μās ειρη κανένα κακό.

— Ναί, δίχρη έχεις, αδριο θά στείλω μαστόρους, έλεγε ο βασιλιάς; κάθε μέρα αλλά ποτε δεν έκανε τίποτα.

Γίνηκε τέλος πάντων η βασιλοπούλα δεκάξη χρονών κ' ο βασιλιάς άκόμη δεν είχε χρίσει τήν έκκλησιά, που είχε τάξει, ώπου ο Θεός γιά να τόν τιμώρηη τον έγέμισε λέπρα. Κανένα γιατρός δεν μπορούσε να τόν κάνη καλά. Ένας γιατρός όμως του είπε.

— Ένας γιατρός όμως του είπε. — "Άν θέλης να γίνης καλά ν' αλοιφής όλοσ με τόν αίμα του βασιλόπουλου που κάθεται άν' τήν άλλη μεριά τής θάλασας.

"Εστειλε τότε άμέσως ο βασιλιάς ένα καράβι με ανθρώπους του γιά να πιάσουν τόν βασιλόπουλο και να του τόν φέρουν. Έφγαν λοιπόν τόν καράβι και σάν έφτασε στόν τόπο του βασιλόπουλου, τόν βρήκαν σέ μία βάρκα να ψαρεύη.

Τόν έπιασαν λοιπόν και τόν έπηγαν στο βασιλιά. Έκεινος τόν έκλεισε σέ μία κάμαρα και τόν έτρεφε σαράντα μέρες με ζουκουνάρι γιά να παγγήν. Η βασίλοπούλα όμως δεν ήθελε να σφάζουν τόν βασιλόπουλο και μία μέρα του άνοιξε τήν πόρτα και έφυγε μαζί του. Όταν ο βασιλιάς έστειλε να σφάζουν τόν βασιλόπουλο ανακάλυψαν τή φυγή του και είδαν πώς ούτε κ' η βασίλοπούλα ήταν στό παλάτι. Κατάλαβαν τότε πώς θά είχε φύγη μαζί του.

Η βασίλισσα προστάξε ένα μαύρο σύννεφο να τρέξη να τους φθάση. Σάν όμως τους κόντευε, η βασιλοπούλα παρακάλεσε τόν Θεό και έγινε τόν βασιλόπουλο λιμνη κ' αυτή μία πάπια που κολύμπηγε μέσα. Γύρισε λοιπόν τόν σύννεφο χωρίς να τους βρηί.

Τήν άλλη μέρα τόν ζανάστειλε η βασίλισσα. Όταν όμως εκείνο κόντευε να τους φθάση η βασίλοπούλα γίνηκε έκκλησία και τόν βασιλόπουλο παπās και λειτουργούσε. Γυρίζει ξανά τόν σύννεφο χωρίς να κάνη τίποτε.

— Δεν τούς βρήκα, είπε τής βασίλισσας. Πήγε τότε η βασίλισσα να τους βρηί μοναχή της. Σάν έφτασε στήν έκκλησιά ρώτησε τόν παπά :

— Μήπως πέρασαν από δώ δυο βασιλόπουλα ;

— Όχι, δεν είδα τίποτα, λέει εκείνος.

Κάθησε τότε η βασίλισσα να ξεκουραστή, αλλά η έκκλησιά γρημίστηκε και παρουσιάστηκε η βασιλοπούλα κ' άρχισε να τρέχη. Η βασίλισσα τους πήρε τόν κατόπι αλλά σάν κόντευε να τους φθάση, τόν βασιλόπουλο έγινε κληματαριά και η βασιλοπούλα ένα σταμπί σταφυλί.

Πήγε τότε η βασίλισσα να κόψη τόν σταφυλί άλλ' εκείνο έγεινε βελόνα και τής τοίμπησε τόν δάχτυλα.

Η βασίλισσα είπε τότε αυτή τήν κατάρα :

— Όπως με κάνατε να τρέχω νά σάς βρω έτσι, να τρέχη τόν βασιλόπουλο να βρηί τήν βασιλοπούλα άν τήν δηί στο πρόσωπο τήν ήμερα που θά παντρευτούν.

Και γύρισε πίσω στήν πολιτεία. Ο βασιλιάς όμως είχε πεθάνει άν' τήν λέπρα και δεν μπορούσαν να του κάνουν πιά τίποτε γιά να ζωντανεύη.

Τόν βασιλόπουλο με τήν βασιλοπούλα εξακολούθησαν τόν δρόμο τους και σάν έφτασαν στη χώρα του βασιλόπουλου στεφανώθηκαν. Η βασιλοπούλα είχε σκεπάσει τήν ήμερα του γάμου τόν πρόσωπό της μ' ένα μαντήλι γιά να μη τήν ιδή τόν βασιλόπουλο. Έκεινος όμως δεν μπόρεσε να κρατηθηί, τής έβγαλε τόν μαντήλι και τότε εκείνη χάθηκε από μπρός του. Τόν βασιλόπουλο έψαχνε να τήν βρηί δυο χρόνια, αλλά τόν τρίτο χρόνο τήν ξεχασσε κ' άρχισε να πηγαίνη κυνηγι με τους φίλους του.

Μία μέρα κει που κυνηγούσαν έφτασαν σ' ένα δάσος που μέσα σ' αυτό ήταν η βασιλοπούλα κ' είχε ένα ξενοδοχείο.

Τόν πρώτο λοιπόν βροδυ πήγε ο ένας φίλος του βασιλόπουλου να κοιμηθηί. Του είπε όμως η βασιλοπούλα :

— Έγώ δεν θέλω πληρωμή, αλλά πριν φύγεις θά σου δώσω πενήντα ξυλιές.

— Καλά, άπάντησε αυτός.

Έκατσε, έφαγε, ήπιε, κοιμήθηκε και τόν άλλο πρωί σηκώθηκε να φύγη. Σάν κατέβηκε τήν σκάλα, τόν έπιασαν και τόν έδωσαν πενήντα ξυλιές, αλλά τέτοιες που έμαύρισε η πλάτη του. Πήγε λοιπόν σ' ένα φίλο του και του είπε :

— Δεν ξέρεις τί ώραία που πέρασα χθές τόν βράδυ. Νά πās και σύ και θά ιδής τί ώραία που θά περάσης.

Πάει κ' ο άλλος φίλος του στο ξενοδοχείο. Είπε τότε και σ' αυτόν η βασιλοπούλα :

— Έγώ δεν θέλω πληρωμή, αλλά πριν φύγεις θά σου δώσω εκατό ξυλιές. Έκεινος όμως δεν τόν ένοιωσε διόλου και κάθησε κ' έφαγε, ήπιε, κοιμήθηκε και τόν άλλο πρωί πήγε να φύγη. Τόν έπιασαν όμως τόν καλό σου στήν σκάλα και τόν έδωσαν εκατό ξυλιές που τόν κάναν τ' αλατιού.

Πάει τότε εκείνος στο βασιλόπουλο και του λέει :

— Τι ώραία που πέρασα χθές τόν βράδυ σ' εκείνο τόν ξενοδοχείο, βασιλόπουλό μου, να πās και σύ και θά με θυμηθής.

Πάει και τόν βασιλόπουλο στο ξενοδοχείο. Δεν παρουσιάστηκε όμως μπροστά του η βασιλοπούλα, αλλά μία υπηρέτρια και του είπε :

— Πληρωμή δεν θέλουμε, αλλά όταν φύγης θά σου δώσουμε διακόσιες ξυλιές.

— Καλά, λέει τόν βασιλόπουλο και κάθησε έφαγε, ήπιε, κοιμήθηκε και τόν άλλο πρωί σηκώθηκε να φύγη.

Στή σκάλα όμως τόν πιάγουν και του δίνουν διακόσιες ξυλιές με κάτι βαριά που τόν παστόσανε.

Πάει τότε κοντά του η βασιλοπούλα και του λέει :

— Είσαι δυσαρεστημένος με ράτα και μένα άν ήμουν ευχαριστημένη που όχι μόνο με είδες στους γάμους μας και μ' έχασες, αλλά με λησιμόνησες κ' όλας κ' ούτε έφαξες να με βρηί.

Τότε τόν βασιλόπουλο τής ζήτησε συγχώρησι και τήν πήρε μαζί του στήν πολιτεία και ζήσαν αυτοί καλά κ' έμεις άκόμη καλύτερα.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΘΗΛΥΚΑ

Τόν σπάνιο αυτό φαινόμενο παρουσιάστηκε σ' ένα μικρό άγγλικό χωριό, όνομαζόμενο Τοπφλίντ. Στο σχολείο του χωριού φοιτούν 93 κοριτσάκια και 10 μόνον άγόρια. Γι' αυτό τόν Κοινωνικό Συμβούλιο άποφάσισε ν' άντικαταστήση τόν δημοδιδάσκαλο με μία δασκάλα. Οί κάτοικοι είνε στενοχωρημένοι γιατί προβλέπουν ότι εάν εξακολουθήσει αυτή η υπερπληθώρα τών θηλυκών, σέ λίγον καιρό θά λείφουν τά άναγκαία εργατικά χέρια και η γεωργική κίνηση θά σταματηση. Ο γιατρός του χωριού δεν μπορεί να έξηγηση τόν φυσιολογικό αυτό φαινόμενο, αλλά κάποιος άλλος σνάδελφος του έξέφρασε τήν γνώμη του ότι τόν γεγονός αυτό ίσως να όφειλεται στο...νερό !

